

מסורת הש"ס

(א) וסנהדרין פ"ג ט"ז;
 (ב) ע"ד מט"ו א' ג' י' ז'
 (ג) אמרו' ד' נ"ע"ז מט'.
 (ד) נ"ע"ז מט'.
 (ה) מולין נת'.
 (ו) שירידין
 (ז) ממונת נל. נל. כ"ב
 (ח) קדמ': א' (ג' נ"ג ש"ה)
 (ט) נ"ג ש"ה
 (י) נ"ג ש"ה
 (יא) נ"ג ש"ה
 (יב) נ"ג ש"ה
 (יג) נ"ג ש"ה
 (יד) נ"ג ש"ה
 (טו) נ"ג ש"ה
 (טז) נ"ג ש"ה
 (יז) נ"ג ש"ה
 (יח) נ"ג ש"ה
 (יט) נ"ג ש"ה
 (כ) נ"ג ש"ה
 (כ"א) נ"ג ש"ה
 (כ"ב) נ"ג ש"ה
 (כ"ג) נ"ג ש"ה
 (כ"ד) נ"ג ש"ה
 (כ"ה) נ"ג ש"ה
 (כ"ו) נ"ג ש"ה
 (כ"ז) נ"ג ש"ה
 (כ"ח) נ"ג ש"ה
 (כ"ט) נ"ג ש"ה
 (ל) נ"ג ש"ה

כל שעה פרק שני פסחים

כו.

עין משפט גר מצוה

ג' א' מ"י פ"ו מהל' ע"ז
 הל' י' ט"ז ע"ז י"ד ט"ז
 קמ"ט ט"ז ד'
 ג' א' מ"י פ"ו מהל' ע"ז
 מאלות אסורות הל'
 כ' ט"ז ע"ז ש"ס ט"ז ע"ז
 ג' א' מ"י ט"ז ע"ז ט"ז
 ט"ז ע"ז ש"ס ט"ז ע"ז:

רבינו חננאל

סליק לא שנה. ל"פ"ק שנה
 אחר אחרון אני בא, אבל
 הכא שנתרבו שבה צעיר
 רשבה תנור ובבת אחת הן
 באין על הפת דברי הכל
 שרי. אלא הא ר' אליעזר
 דתנן בע"ז פ"ג. נטל הימנה
 מן האשה עצם והסיק
 בהן התנור כו'. עד ר'
 אליעזר אומר וילך הנאה
 לים המלח כו'. פירוש
 כשיטור שבר אפית הפת
 יפיה הפת וילך דמיה
 לים המלח ושאר דמי הפת
 מותר בהנאה. מירח הפת
 אסורה ש"מ לר' אליעזר
 זה וזה גורם אסור. ודחין
 שאני התם משום חומרא
 דר"י. אם כן הגולה וכלא
 בכל איסורין שבתורה.
 ור"ה תניא בהדיא
 וכן היה ר' אליעזר אסור
 אילימא דמאן דאמר דלרבי
 זה וזה גורם מותר,
 והכא בפת אמאי אסר,
 משום דיש שבה צעיר
 ומש"ה
 קמ"ה הפת אסורה. ענינות
 וכוסות וקנתרות וצלותיות
 שנתבטלו בעצמם של
 איסור דברי הכל אסורות,
 דרד גורם הוא. בחנור
 וקדרה פליגי, כי התנור
 אינו אופה אלא (אם) [עם]
 הדלקת העצם, וכן הקדרה
 אינה מבשלת אלא בעצם,
 שזמנאו התנור והקדרה
 איסור, והעצם שמדליקין
 בהן התנור ותחת
 הקדרה של היתר, והרי
 שניהם גורמין לאפייית
 הפת ולבישול. מאן דאמר
 זה וזה גורם מותר גם
 אלו מותרות ומאן דאמר
 אסור גם אלו אסורות.
 איכא דאמרי בקדרה דברי
 הכל אסור, מאי טעמא
 דהא קריש ועייל בישולא
 ומקבל הקדרה מקמי דנתיב
 הפת, שמואל לא
 מהפך דברי רבי לרבנן
 ואומר וחסמים אומרים
 הפת אסורה, וגם הברייאת
 דתניא וחסמים אומרים
 הפת מותרת הוה מהפך
 לה ותנאי וחסמים אומרים
 הפת אסורה, כי היכי
 דתקום דרבנן לאיסורא
 וקיימא לן הכי. בישלה על
 גבי גחלים דברי הכל הפת
 מותרת. יש מי שאומר לא
 שנו אלא גחלים עוממות
 קרובות לכבוי מלשון
 אדים לא עוממות, וכמותו
 איכא יועם וזב, דהא קלי
 ליה איסורא, אבל גחלים
 לוהשות הפת אסורה. ויש
 מי שאומר אפילו לוהשות
 הפת מותרת. ומקשינן
 אי הכי לרבי דקסבר הכל
 יש שבה צעיר שבת
 היכי משכחת לה. וישנן
 בשאבוה קמ"ה, ומכא
 האבוה נאפת.

עד שיהא בו כדי להחמיץ. פי' צאיסור^א דלי יש צאיסור וגם צהיתר
 כדי להחמיץ נראה לרשב"א דשרי דהא צפי' צתרא דמסכת
 ע"ז (דף סז). תניא שאור של חולין ושל תרומה שפולו לעיסה וצוה
 כדי להחמיץ וצוה כדי להחמיץ וזמנאו אסור ור' שמעון ממיר והשתא
 הו' ר' שמעון כרצנן י' דהכל והא

דמתן צסוף פ"ק דתמורה (דף יב). אין
 מחמץ אחר מחמץ [אוסרין] אלא לפי
 חשבון שבה שאם נפל שאור של תרומה
 צעיסה וצמילה וצורה ונפלה לעיסה
 אחרת גדולה מוצת אס' יש צסוף
 כדי להחמיץ השניה אסורה אע"פ
 שנתחמלה על ידי שאור של אסור
 ועל ידי עיסה ראשונה שהיה של
 הימך ומוקמינן לה התם כרצנן
 דהכל אור"י מלי לנמיר דהתם מיירי
 כגון שאין צעיסה כדי להחמיץ
 ובצסוף דזה זה גורם אסור ותימנה
נתערבו באחרות. אור"ת דלא

גרסי' ואחרות צתרות
 דצסודר המשנה לא גרס ליה לא
 במסכת ע"ז ולא צסודר זעמסי'^ב
ובן רבי אליעזר אומר כבץ
איסורין שבתורה. השתא
 משמע דכלל מקום אית ליה לרבי
 אליעזר דזה זה גורם אסור ותימנה
 לרשב"א דמיקשי מהכא לרז הונא
 צר חיננא דתניא צתמורה צפרק כל
 האסורין (דף י: ושם) כל האסורין
 לגבי מוצה ולדומיהן מותרין ומניא
 עלה ר"ל אסור וקאמר רז הונא צר
 חיננא מחלוקת כשעצמו ולצפון
 נרצעו דרבי אליעזר סבר ערוב יין
 אמו הוא אכל נרצעו ולצפון עיצרו
 ד"ה מותרין אלמא לרבי אליעזר זה
 זה גורם מותר' **ובהא אפילו**
מחביריו. ועממ' לרבי משום דיש
 שצח עמים צפת ולא מעטע דזה זה
 גורם דשמואל פסיק צהדיא צפרק
 כל הללמים (ע"ז מט). הלכה כר' יוסי
 דזה זה גורם מותר:

מכלל

ואב"א בעלמא קסבר שמואל^ג הלכה כרבי מחביריו ובהא אפי'
 מחביריו וסבר אתנייה איפכא כי היכי דניקום רבנן לאיסורא: בישלה על
 גבי גחלים דברי הכל הפת מותרת: (אמר) רבי יהודה אמר שמואל ור' חייא
 בר אשי א"ר יוחנן חד אמר לא שנו אלא גחלים עוממות אבל גחלים לוהשות
 אסורין וחד אמר דאפילו גחלים לוהשות נמי מותרין בשלמא למ"ד לוהשות
 אסורין משום דיש שבה עצים בפת אלא למ"ד אפילו לוהשות מותרות פת
 דאסר דיש שבה עצים בפת לרבי היכי משכחת ליה א"ר פפא כשאבוה קנגרו
 מכלל

לא שנו. דלחך אחרון אפי' דהו' נפל הימך צסוף מותר אלא
 שקדים את האיסור וסילקו מכיון שפול צו הימך מיד הו'האיל וסילקו
 ועדיין לא החמיץ צטל והלך לו ואע"ג דהו'היל זה קצת שיכול זה
 האחרון לגמור חימוץ על ידו אע"פ ככר צטל לו ופוז אין חוזר
 ויעזור צו אכל לא קדם וסילק ונגמר

על ידי שניהם ואינו יכול ליצטל
 אסור אלמא זה זה גורם אסור:
דלחך אחרון אפי' צא. וטעמא משום
 דאלו צתר גמר מעשה גמרו צהיתר
 מותר ואפי' לא קדם וסילק דליכא
 זה זה גורם גמרו צאיסור אסור
 (ואפילו קדם וסילק את האיסור):
אכל צצח אחת. אס' נפלו כחת

דליכא גמרו צאיסור הכי נמי דשרי
 דזה זה גורם מותר: תמנה. מן
השאייה. יולוך הנאה לים המלח.
 דמי עמים. מכל מקום משעינן ליה כל
 כמה דלא ממטי הנאה לים המלח
 מודה הוא לת"ק צין אחדש יותן צין

אישן יותן צין צאיסור פת אלמא כיון
 דקמין חדש יותן אית ליה זה זה
 גורם אסור והא דתניא לעיל (סז): חדש
 יותן רצנן היא דפליגי עליה דר'
 ואמרי הפת מותרת משום דלא חשיבה
 לה הגתה הסיק ואפילו צגורם אסר
 לצדו משום דלימיה לאיסורא צעיינה
 וכל סכן צתנור שאינו נאכל הוא
 צעמנו ואין הגתה צגורם אסר לצדו
 אלא צשני גורמים שלו ושל הימך.
 ואס' תאמר לצרנן יותן למה לי הא
 שרו לפת האפויה צהיסק איסור
 הני מילי דיעבד אכל לכתלה לא
 קא שרו לאפות הסיק איסור ולקמנן
 פריץ עמים דאיסור לצרנן היכי
 משכחת לה דאסירי מדאורייתא. והוא
 הדין דמני לאוקמא להא דחדש יותן
 דלעיל כתיב קמח דר' אליעזר אלא
 משום דלא דיעינן מנו וניחא ליה
 למיקט' ר' אליעזר והוא ומחלוקתו
קאמר: א"כ. דפרכת ילמא לעיל צבי
 אלאן תרמייה לא דתניא לעיל צבי
 ערלה יותן (סז): על כרתיין כיון דלא
 משכחת תנא דלמר זה זה גורם
 אסור אלא רבי אליעזר ומחלוקתו
 במסכת ע"ז ומע: וזמנא סתמא דתני
 צשאר אסורי נמי הכי רבי אליעזר
 קאמר לה ולא שני ליה: **אמר צצי**
אס סמלי לומר. צרייתא מפורשת
 הכי די הכי דלחך רבי צפת הכי
 נמי אסר צתנור ואע"פ שאין עלמנו
 נאכל דלית ליה זה זה גורם אסור
 ורישא צברייתא דלעיל דערלה רבי

רבינו חננאל
 א. גרידא. מוס' הל' פ"ג.
 ב. כגון שיש יותר בשאר
 של תרומה ממה שיש
 בעיסה ראינוה של חולין.
 חוס' שאין ג. משום דהרי
 כפיך ספיקא. ח"י הר"ן.

זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי

נמי אסר צתנור ואע"פ שאין עלמנו
 נאכל דלית ליה זה זה גורם אסור
 ורישא צברייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי
 זה זה גורם מותר ורישא דההוא לאו
 דההוא צזייתא דלעיל דערלה רבי